

НОЙ
ул. "Париж" 4-6, 9806941
Обща експозиция

ПАРИЖ
ул. "Париж" 8, 9806941
„Пресъздадено“ - Бойко Колев, копия на картини и рисунки от Леонардо да Винчи

ПОЛСКИ ИНСТИТУТ
ул. "Веслец" 12, 9810907
„Спомени от детството“ - Лукаш Руднишки, живопис, графика

РАКУРСИ
ул. „Хан Крум“ 4А, 9812617
„Град и цвят“ - обща експозиция живопис и графика

СЕЗОНИ
ул. „Кракра“ 2А, 9463056
„Портретът“ - обща експозиция живопис

СИБАНК ГАЛЕРИЯ
ул. "Славянска" 2, 9399280
„Загуби в превода“ - Емил Христов, фотография

СОЛЕРС
ул. „Галичица“ 37, 9628439
„Водопад“ - Сашо Стоицов, инсталация

СОФИЙСКА ГРАДСКА ХУДОЖЕСТВЕНА ГАЛЕРИЯ
ул. „Гурко“ 1, 9812606
„Прозорецът“ - обща експозиция живопис, графика

СТЕ
бул. „Христо Смирненски“ 56
„От ателието“ - Любен Зидаров, масло, акварел

ТЕА
ул. „Д. Хаджикоцев“ 10, 8658426
Обща експозиция живопис, графика, скулптура

ТЕСТА
ул. "Цар Иван Шишман" 8, 9818363
Обща експозиция

ТРИАДИС
ул. „Герлово“ 7, 9889902
„Ню Йорк - тема с продължение“ - Ангел Пачаманов, Деян Вълков, живопис

УНГАРСКИ ИНСТИТУТ
ул. „Аксаков“ 16, 9872307
„Крепости в карпатския басейн“ - Жолт Сабоки, фотография

ФЕСТА
ул. "Гургулят" 10, 9804843
Обща експозиция

ЧЕШКИ ЦЕНТЪР
ул. "Т.С.Раковский" 100, 9813910
„Квик плува на юг“ - линогравюри

ТЕАТЪР

ТЕАТЪР 199
тел. 9878533
14.7 чет., 20ч. - „Есенна соната“ от Ингмар Бергман
15.7 пет., 20ч. - „Монолози за вагината“ от Ева Енслър
18.7 пон., 20ч. - „Умирай лесно!“ от Мате Матишич
19.7 вт., 20ч. - „Изрод“ от Джон Легизамо
20.7 ср., 20ч. - „Duende“ от Румяна Апостолова

ЦЕНТЪР ЗА КУЛТУРА И ДЕБАТ „ЧЕРВЕНАТА КЪЩА“
тел. 9888188
14.7 чет., 20ч. - „Lili Handel“ на Иво Димчев
16.7 съб., 20ч. - „Lili Handel“ на Иво Димчев

Съставител Асен Константинов

Редактор на страницата
ЛОРА ШУМКОВА

Любезна покана за творческа интерпретация, отправена към хората на изкуството - художници, фотографи, скулптури, привърженици на концептуалното изкуство, критици. Любопитно заглавие, провокиращо мислещите. Акцията на галерия Сибанк е предизвикана по повод подписването на договора на България с ЕС. Амбициозно начинание. И в резултат: разнолики и знакови за националното ни самочувствие са отговорите на горния въпрос. В галерията са събрани и са намерили сцена за изява интересни реакции, предизвикани от предстоящото събитие. Повече от двадесет творци на изкуството са се отзовали на поканата. Отправените от някой от авторите послания са, меко казано, екстравагантни, отличават се с опростеност и едностранчивост, като е търсена единствено пряката връзка с икономическите, социалните и политическите условия в страната. „Витрина“ на Динко Стоев, „Ортодоксално християнство“ на Антон Терзиев, „Жертвен агнец“ на Николай Майсторев, „Стремеж към щастие“ на Васил Абаджиев, „Продава(м) се. Препоръчителна цена 1 евро“ на Венцеслав Занков и др. - все заглавия, намерили образност в картинното и галерийното пространство, повдигащи

Живописната оратория на Димитър Киров-Дикиро

Димитър Киров-Дикиро открива своята юбилейна изложба през месец май тази година - също като първата си самостоятелна изложба в София през 1973 г.

Месец май е важен за художника - той празнува своята 70-годишнина. И ако в първата рецензия авторът Иван Маразов отбелязва, че „от тази изложба се излиза като от концерт...“, то сега можем да кажем, че и влизането в изложбата на Димитър Киров е влизане като в концертна зала, в която звучи мощната живописна оратория на неговия творчески дух. И когато духът е свободен и волен, той сътворява мащабна и монументална багреноост. Интензивните и чисти тонове продължават да изграждат тази своеобразна монументалност, но не пластически и „скулптурно“, а посредством извлечането като че ли на фортисимо от всяка багра - една екзалтация на звук от цветовете. Тук линията и пластиката не градят формата. Тя - формата - получава битие от ритъма на интензивния цвят. В платната, свързани с музиката и танца през всичките тези години, авторът открито заявява своята субекция на възприемие и личностни живописни асоциации. Не разчита на зрителската асоциативно-метафорична „култура“... той демонстрира, той заявява своята. Така от вихъра на багрениите протоберансии може да изплува фигура на балерина, мим, танцьор, музикален инструмент - разгънати в свят от цвят и светлина „Пицicato“, (2001 г.), „Балерина“ (1978 г.), „Светлината на балета“ (2002 г.) и др. В подобен план са и картините с абстрактни заглавия: „Пластове на времето“, „Звук от миналото“, „Изгоряла икона“ и др. - няма и намек от декоративен алгоритъм, характерен с ясна и четлив ритъм на линиите).

2007: Ставаме - преставаме да сме?

нетърпящи отлагане социални, религиозни и политически въпроси, но нека да не забравяме, че тези проблеми не са от днес. Тези проблеми са били, са и ще бъдат полемизирани и след 2007 година. Похвална е обаче активната гражданска позиция на авторите, които чрез своите произведения напомнят за съществуването на горните проблеми. Дали обаче това са проблеми уникални само за нашата страна? Дали не трябва да се поогледаме и извън страната, за да можем по-обективно да преценим нещата? Дали трябва винаги, когато ни се случва нещо по-добро, сами да си слагаме прът в колелата на колата? Дали трябва да сме толкова скептични и „откровени“. Дали не трябва да започнем да решаваме проблемите си, вместо само да ги афишираме с чувство на песимизъм и негативизъм? Вярно е, че двузачно поставеният от организаторите на изложбата въпрос поражда много полемики. Чувстваме се повече несигурни, отколкото сигурни и успокоени, но така трябва да бъде. Страхът от непознатото и собствените ни проблеми ще ни държат будни, а това не е никак лошо, в много отношения за българина е дори здравословно. Не бива да изпадаме и в друга крайност, на прекалено самоиронизирани и самосъжаление, което говори за примиренчество и липса на самочувствие. Трябва да отбележим и гледните точки

на другите участници в експозицията „2007: Ставаме - преставаме да сме?“. Творби като: ентузиазираният „Икар“, на Румен Скорчев (абстрактна маслена живопис); „Процес“ - колажна техника на Йордан Парушев; „Дългото завръщане“ - литография на Стефан Деспотов; Тома Трифонофски със своето „Лято“ и др., всички те носят оптимистичен дух, позитивни настроения и внушения. Виждат хубавото в живота. Интерес предизвиква видеофилмът „Фреш“, на Агелна Попнеделева. Негов обект е младото, самовлюбено и егоцентрично поколение. Филмът провокира зрителя с тънкото чувство за хумор на авторката, като едновременно с това повдига въпроси и алармира за променената ценностна система на обществото. Целта на изложбата е постигната. Показаните творби отразяват точно народните настроения. Правото е на зрителя, да реши: ставаме ли или преставаме да сме.

АНЖЕЛА ДАНЕВА

Трите рецензии на стр. 5 и 6 в рубриката *Varium est* са писани в курса „Рецензиране“, воден от доц. Ружа Маринска, от четвъртокурсници в програма „Изкуствознание“ на НБУ.

живописния еквивалент на живота с неговото вечно пробуждане. Димитър Киров излива стихията на цвета в това платно. В картината „Японката“ (1992 г.) художникът успява да преодолее познатата конвенция на костюма и да зареди и отклочи пространството с енергията на голямото червено петно-„слънце“. И така Димитър Киров-Дикиро - художникът, заявил себе си през 60-те години е част от онази пловдивска група, която преодолява строгата академична естетика с младостта си и акцентира на неспокойството на творческите си открития, в посока на търсене на нова художествена форма. Но не формата на декоративното начало - стегната в четлив ритъм, а форма - експресивна самовластно-метафорична, условна и динамична, където петната на чистата мазка разбиват опорните в съзнанието ни линии и композират динамичната структура на една своеобразна експресивна живопис. Сега, когато се прогнозира, че изкуството като човешка история е към края си, художникът Димитър Киров продължава да оживотворява с младостта на колористичната си сетивност света на заобикалящите ни артефакти и интелектуални умопостроения.

РУМЯНА МИЛЕВА